Stjernen.

P. Ebbeson Redaktør.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **Stjernen, Dr. 303 St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

Agentliste.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der ogsaa ere bemyndigede til at modtage Betaling for Bladet:

O. D. Rasmussen, Dannebrog, Nebr.
Fred Olsen, Nysted, „
Johnson & Anderson, Minden, „
A. Anderson, 2213 Cuming St. Omaha, „
A. Granbeck & Co., 6. & Pierce St. „
N. M. Østerlund, Blair, „
Paul Larsen, Fourth St. Bangor, Maine.

Præsident Cleveland har gjort sig skyldig i en ulykkelig Bommert. Den Mand, der fra den høje Stilling, han beklæder, har ved den besindige Omtanke han har skjænket enhver Sag, der er kommet frem for hans Afgjørelse vundet Agtelse og Anerkjendelse fra enhver Borger, der har vovet at overskride de snevre Grændselinier for den vanvittige Partifølelse, staar nu pludselig som en forvandlet Person. Han bortkaster sin mandige Karakter aabed, smider den i Støvet, som Lokkemad for Stemmekvæg! Han er ikke et Haar bedre end Blaine, Sherman og de andre Embedsjægere. Hvilken anden Bevæggrund end en Attraa efter den gamle Rebelaands Hyldest kunde vel tilskynde Cleveland til at tilbagelevere til Syden de Oprørerfaner, hvis Form og Farve er et stadigt smerteligt Minde om Sydens store Brøde, og af hvilke hver ussel Klud har kostet Nordens loyale Sønner det varme Hjerteblod. Og hvorfor skulde Oprørerne tilbagegives disse afskyelige Klude? Er de af kommerciel Værdi? Nej. Skulde de tjene som Mindestykker for Sydens Folk? Hvis saa, hvad andet end ussel Landsforræderi var saa Præsidentens Handlemaade? Den gamle Oprørsaand lever endnu i Sydens fyrige Hjerter, og det veed Mr. Cleveland. Nu søger han at vælte Skylden over paa Krigsministeren, men det vil ikke rense ham. Han burde paa Forhaand have skjænket denne Sag, ligesom han tidligere har gjort med andre Sager — tilbørlig Overvejelse. Han har paadraget sig hele den loyale Befolknings retfærdige Vrede. De gamle tappre Veteraner trindt omkring i Landet, der bedst veed hvad de Rebelklude har kostet, fordømmer Præsidenten i de kraftigste Udtryk for hans skammelige Handlemaade. Det er ret. Vi kan slutte os til Udtalelser i denne Henseende, skjøndt vi ikke kan tilstemme deres forrige Dom over Præsident Cleveland, fordi han vægrer sig ved at lade dem opspise det Land, de har frelst.

Den Stærkeres Ret.

Den Stærkeres Ret, ogsaa kaldet Næveretten, er tilsyneladende afskaffet, og den moderne Stat kalder selvbehageligsig selv en Retsstat, d. v. s. en saadan, hvori Løven alene hersker. Men det er dermed, som med saa mange andre Ting, der skifter Navn og dog saa temmelig bliver ved at være det samme. Europas Nationer lever mere end nogen Sinde i en stadig Krigsfrygt, hvad de lige saa vanvittige som kolossale Rustninger leverer et tydeligt Bevis for.

Endog Diplomatiet, som siges særlig at have den Opgave at forebygge Folkekrige, er udartet til at øve den Kunst, at lave saa stærke Forbund mellem Stormagterne at det stærkere Forbund let med Vaabenmagt kan knuse det svagere. Næven og den lemlige Styrke hersker ikke mere, men den Lov, som er traadt i dens Sted, gjør endnu bestandig, ja først ret de Stærkere til de Svageres Herrer.

En Røver finder ikke sjælden en Modstander, som han vil udplyndre, men som slaar ham til Jorden. En med Loven bevæbnet Røver er næsten uovervindelig. En middelalderlig Rovridder var maaske et lille Landstrøgs Plage; moderne Kapitalist-Kompagnier besidder den ufejlbare Ret til at udplyndre mange Millioner Mennesker. I Stedet for smaa Tyranner, der optraadte med Raabet: „Pengene eller Livet", er traadt Monopolister, hvem Loven giver den Magt, at raade over Manges Formuer, ja, over Millioners Indtægter, at raade over Folkemassernes Liv eller Død, uden at være Regnskab skyldig derfor. Paa Næverettens Tid havde i det Mindste hver Mand Vaaben og var sammen med sine Lige øvet i Brugen af dem og forbundne — nu er det i hele Stater forbudt Folkemasserne at bære Vaaben og at øve sig i Vaabenbrug, eller det er paa anden Maade dog gjort næsten umuligt, kort — Arbejderne er værgeløse.

Naar de anraaber Loven til deres Beskyttelse, saa kræves der Penge, mange Penge, bestandig flere Penge, som de vanskeligt eller slet ikke kan tilvejebringe. Men hele Statens Magt, i Besiddelse af alle Vaaben, alle Domstole og Politikipler, alle organiserede Tropper kan af de Rige let opbydes mod Arbejderne. For Arbejderen, naar de ikke er udmærket organiserede, er Lovbeskyttelsen som hin Kniv uden Blad, og som manglede Skaftet. Naar dette allerede forholder sig saaledes i de For. Stater, hvor Politikerne og Monopolisterne dog endnu bliver holdt lidt i Tømme med den almindelige Stemmeret, og hvor ogsaa Arbejderorganisationerne endelig begynder at blive en Magt, saa kan, hvem der ikke ved det, dog Enhver tænke hvor meget de Stærkeres lovmæssige Ret dominerer de Svagere paa Europas Fastland, i Irland, Skotland og Wales, hvor Stemmeretten enten slet ikke bestaar for de arbejdende Masser, eller ikke er almindelig og ofte bliver vilkaarligt forhindret, og hvor mange Steder Arbejderorganisationerne er forbudte eller hindrede i enhver fri Bevægelse. I Retsstaten er den Stærkeres Ret ved Lovfabrikanternes List af Staten monopoliseret til Fordel for et Mindretal, der hverken er aandelig eller legemlig stærkt, men som er rigt og derved mægtigt. Vi fristes til at kalde denne List beundringsværdig, fordi den har havt det forbausende Resultat, at det endnu ikke er klart for det store Flertal af de arbejdende Mennesker, at de er haabløse Slaver, der endnu bestandig lader sig bruge af de lovmæssig Stærkere til Udbytning af og Forurettelse mod de Svagere. Fraserne om Retsstaten og om Lovens Herredømme har bedaaret dem, gjort dem sejge og raadløse, selv naar de aner, hvor Skoen trykker dem. Slaven vidste dog i det mindste, hvem der var hans Bøddel, hvem der udbyttede ham og mishandlede ham, og kunde personlig hævne sig paa sin Plageaand eller sammensværge sig med sine Lidelsesfæller for at hævne den Uret, de havde lidt. „Retsstatens" Proletar ved det for det meste ikke.

Retsstaten er en upersonlig Ting, som man ikke kan hævne sig paa. Alle dens mer eller mindre direkte Redskaber til at undertrykke Masserne er for Størstedelen selv halve Proletarer og ikke fuldt ansvarlige for Tryk og Udbytning. Desuden er, som vi ved, et Monarkis Statsoverhoved hellig og ukrænkelig, og Ministrene skifte, uden at Systemet i nogen mærkelig Grad forandrer sig. Udbytterne, der umiddelbart beskatter Arbejdsudbyttet, er i den tiltagende Storddrift mere og mere forvandlet til Konsortier, Kompagnier eller Aktieselskaber, er altsaa upersonlige. — Arbejderen har for det meste endnu kun at gjøre med en Formand, en Værkfører og andre af de virkelige Udbytteres Redskaber, som maa gjøre, hvad der bliver befalet dem. Afstanden mellem Massen af de Svagere og de Stærkere bliver bestandig større, de kommer slet ikke mere i nogen direkte Berøring med hverandre, og tilsidst bliver det bestandig mere en Gaade, hvem der skal gjøres ansvarlig for al den Elendighed, hvorunder Massen af Folket lider.

Saa dybt rodfæstet var og er for Størstedelen endnu Folketroen paa Privatkapitalens absolute Almagt og paa det arbejdende Folks absolute Afmagt, at den herskende Klasse tror paa Umuligheden af at omstyrte denne „Retsstat", dette Hykleri af „Lovherredømme", skjønt den frygter mægtige Reformforsøg fra neden; at ogsaa Flertallet af Arbejderne betragter Kapitalen som Verdens evige Herre; at selv saa store Arbejderorganisationer som Fagforeningerne i England og andre kun modvillig og langsomt vover sig til en fælles Kamp mod Privatkapitalismen, paa hvis nære Ende de heller ikke ret tør tro; og at Socialdemokratiets videnskabelige Oplysning kun finder Indgang i samme Grad, som den kapitalistiske Stordrift ruinerer Millioner af Existenser og giver Spidsborgerne et saa kraftigt Spark, at de vækkes af deres indsnævrede Anskuelsers og Vaners Dos.

Den Stærkeres Ret nu til Dags er her og der maaske mindre voldsom og mindre blodig, men den er mægtigere end nogensinde tilforn i Historien. Aldrig før var saa mange Nationer og saa store Befolkningstal underkastet den som nu; den har aldrig før havt saa mange Midler til at holde sig oppe mod Modstanderne; den har aldrig før aandelig underkuet sine Ofre og Modstandere saa dybt, og den var aldrig før i saa høj Grad som nu et almindeligt Verdensherredømme, der med Jernlove og ved Folkeforbummelse udvikler saa mange Magtkilder. Heller aldrig før har den lærde og videnskabelige Klasse sympathiseret saa meget med Udbytterklassen og ydmyget sig for Gud Mammon.

Og dog gaar denne moderne Næveret netop ved sin egen Udvikling sin sikre Undergang i Møde!

Handelsforbindelse med Mexico.

Vor Handelsforbindelse med vor Søsterrepublik er ikke gammel, men lover ikkedestomindre i en nær Fremtid at blive af stor Betydning for de For. Stater. Det var en Bevægelse, der for en fem eller seks Aars siden blev gjort for at fremskynde og opmuntre til mere omfattende Samfærdsel paa Handelens Omraade med Mexiko, der nu af de forhaandenværende Kjendsgjerninger viser sig at have opnaaet et meget heldigt Resultat. Der var tidligere en lang Aarrække, da Landets Handelsstand syntes at være aldeles ligegyldig for Mexikos stadig tiltagende Handel. Ikke saa med England, Frankrig og Tydskland; disse Landes Kofardiskibe flokkedes til de merikanske Havne, hvor de lodede og lossede kostbare Ladninger, paa hvilke Kjøbmændene tjente store Penge. Men det var et sjeldent Syn at se det amerikanske Flag vaje fra Masttoppen af et Skib i disse Havne. Uagtet de to Søsterrepubliker ad naturlig Beliggenhed vare bragte i umiddelbar indbyrdes Berøring, vare de, hvad Handel og Samfærdsel angik, ligesaa fraskilte som om et stort Ocean bølgede imellem dem. De vare fremmede for hinanden, og lagde for Dagen en iøjnefaldende Mangel paa Bevidsthed om fælleds Interesser og Velfærd. Det er jo ogsaa tænkeligt at en fjendtlig Følelse fra Krigsaarenes Dage har gjort sit til at vedligeholde et sligt Forhold.

Dette kolde Forhold imellem de to Naboer kunde ikke bestaa. Det er navnlig General Grant og Præsident Diaz i Merico, det skyldes at en udstrakt Handelsforbindelse er blevet knyttet med Merico. Den ejendommelige amerikanske Foretagelsesaand lagde straks an paa at faa godt Fodfæste i Meriko. Dette er ogsaa lykkedes. De tre Fjerdedele af Merikos Jernbaner ere byggede for amerikanske Penge, og krævede et Udlæg af 120 Mill. Doll. I mange andre Foretagender har Amerikanere anbragte store Kapitaler dernede, og det viser sig at svare god Regning paa samme Tid som det udvikler Landets rige naturlige Erhvervskilder. Saaledes bringes ogsaa Meriko til at føle vor Tidsalders forunderlige Aand, og faar Lyst til at yde dens lille Skjærv til Fremskridtets store Bølge. Landets Kulturtrin hæves, Folkets økonomiske Kaar bedres, dets politiske System er mere stadigt og sikkert, dets Indflydelse i Handelsverdenen tiltager og paa alle Maader drager Meriko Nytte og Forbedring af denne fredelige Fremrykning fra Nord.

Heller ikke har denne forholdsvis nye Handelsforbindelse været uden Profit for den amerikanske Fabrikant. I Løbet af de sidste otte Aar har de For. Staters Vareomsætning med Meriko næsten fordoblet sig, idet den sidste Aar udgjorde over 34 Mill. Doll.

Jernbanearbejderes Opdragelse.

Det er klart, at de fleste Mennesker betragter Jernbanelivet paa de nye Anlæg, som et umoralsk og, som man siger, barbarisk Liv, og naar der tænkes saa, er dette fuldkomment rigtig; thi naar en Regndag indtræffer, ser man ofte de mest jammerlige Subjekter svinglende op og ned ad Gaderne i fordrukken Tilstand, udstødende Eder og Forbandelser over sine Læber, snart over at Saloonkeeperen ikke har givet dem nok for Pengene eller Dry-Goods-Manden ikke vilde give dem en Klædning efter at de har givet førstnævnte sine Penge, osv. Det sker heller ikke sjælden, at de bliver overfyldt af Whiskey og træder frem paa saa dyrisk en Maade, at Politiet vover ikke at udføre sin Pligt. Nu det kan jo ofte undskyldes, fordi det kjender forlidt til den Behandlingsmaade, disse Herrer maa have, naar der skal være Tale om Straf.

Her er et Eksempel hentet fra Virkeligheden. Tildragelsen skete den 13de Juni i D. Barnes Camp, 6 Mil øst for St. Paul, Nebr. En ung Fyr, tjenende der som Kok, havde om Mandags Eftermiddag begivet sig til Byen i Følge med en af Formændene ved samme Camp. Uden Tilladelse havde han tilegnet sig Nattehyrdens Hest til at ride paa. Mr. Kok var ordret til at komme Hjem og koge Aftensmad, — men Nej! han tænkte: enhver er sig selv nærmest. Han havde taget en Hvilestund ved Kongens Tæffel, hvor der udflød baade Melk og Honning. Endelig blev han af sin Ledsager bevæget til at begive sig paa Hjemvejen, men syntes at være saa ondskabsfuld, at han endelig maatte hævne sig paa noget. Han fandt da paa at ride langs Vejen og gjøre Revolter i Farmernes Sæd og Havesager, hvor han kom frem. Hans Ledsager søgte at standse ham i dette Forehavende, og foreholdt ham, at han ikke havde Ret til hverken at mishandle en anden Mands Hest, som han red paa, ejheller til at ødelægge Folks Sæd. Uhyret bliver da djævelsk og trækker frem af sin Lomme en Barberkniv med den Bemærkning, at han vilde aflive den anden, som da allerede havde frataget ham Hesten. Efterat have tumlet omkring lidt, kommer han saa nær med Kniven, at han nær havde givet ham et Snit imellem Maven og Brystet, men heldigvis undbrog det paatænkte Offer sig, der nu havde det Fortrin at være tilhest. Da Forfølgeren nu ikke kunde naa Rytteren, greb han fat i Halen paa Hesten, stak Kniven ned ved Hoftebenet saalangt den kunne række og trak den langs ned ad Laaret i en Længe af 6—8 Tommer. Efter at han havde gjort dette Kup flygtede han. Endelig lykkedes det Manden at faa det saarede Dyr ind til Campen. Han meldte det Passerede, og snart var hele Mandskabet i Bevægelse lig en Flok rasende Løver og jaer paa at Uhyret enten skulde skydes eller hænges; men forudgaaende Pinsler skulde iværksættes, for ellers mente man Strafsen blev for lempelig. Disse Pinsler skulde bestaa af, naar de fandt Fyren, at 2 Mand tildelte ham hver 200 Slag af en Pisk, 400 ialt, og derefter, hvis han levede længere, hænge eller skyde ham. Et Kompagni af 30, dels tilhest eller tilfods, bevæbnede med Revolvere, et langt Reb og 2 Piske med et Skaft paa 2 Fod og en Snor paa 7 Fod, begav sig ud i Bakkerne for at opsøge ham og fandt ham ogsaa ganske rigtig. Rebet blev da sat om hans Hals og fastgjort til Sadelknappen paa en af Hestene; en Mand blev stillet paa hver Side af ham for at holde Armene udstrakte, saa han ej skulde lægge sig. Processionen sattes i Bevægelse i kort Løb, Piskeslagene faldt skiftevis fra de dertil Beskikkede. Paa denne Maade maatte Synderen udstaa det for et Par Mil. Hvorledes det gik ham, kan jeg ikke sige, men det syntes, som om det vilde være en Umulighed for ham at udstaa denne Proces.

Det ser ialfald ud til at disse Folk er temmelig gode Lovgivere og forstaar jevn godt at bringe deres Love i Anvendelse.

Korrespondent.

Ulykkelige Forholde.

Rusland har i disse Dage mistet en af sine Yndlingsskribentinder, skriver „Politiken."

Under yderst ulykkelige Forholde gjorde den neppe 28-aarige Kvinde Ende paa sit forpinte Liv.

Sofia Lobkowski kom som ganske ung i 1875 til et Institut for at uddanne sig som Guvernante. Hendes pekuniære Forhold var kun beskedne, hvorfor hun ved forskjelligt literært Arbejde søgte at forskaffe sig en Ekstrafortjeneste; men uagtet intet udgik fra hendes Haand uden at blive trykt, betaltes der hende kun et lidet Honorar. Imidlertid var hun stedse ved godt Mod og haabede paa Fremtiden.

Et Tilfælde bragte hende sammen med en ung Student, i hvem hun forelskede sig.

Ogsaa han blev indtaget i det smukke og aandrige Barn.

De forenede sig og fik en Søn.

Sofias Livsledsager besad et smukt Ydre, et intelligent Væsen; af Karakter var han meget alvorlig og indesluttet.

Ofte kunde han i lange Tider holde sig borte fra Hjemmet, uden at give nogen Grund for sin Udeblivelse. Sofia, der omfattede ham med inderlig Kjærlighed, indlod sig ikke nærmere at udspørge ham. Med muntert Sind arbejdede hun videre, nu da Læsningen paa Institutet var afbrudt; hendes Romaner og Artikler vandt rivende Affætning blandt det russiske Publikum, ja selv til Tydskland naaede hendes Navn og Arbejde.

Sjeldent eller aldrig omgikkes hun andre, Hjemmet med de to kjære var hende nok.

Da meldtes en skjøn Dag Attentatet paa Kejser Alexander II — og med den Dag forsvandt Sofias Ledsager!

Den unge Kvinde, der ikke vidste, hvorhen hendes Søns Fader havde begivet sig, nærede dog ingen Uro. Hans hyppige Fraværelse havde vænnet hende dertil.

Men en tidlig Morgen vækkes hun ved en stærk Banken paa Døren, og da hun lukker op, gribes hun af et Par Politimænd, der fører hende til Fængslet som mistænkt for at være delagtig i Drabet paa Kejseren.

Man tænke sig Ulykken hos den unge Kvinde, der atter skulde være Moder. Under Forhørene paastod Sofia at være uskyldig og ikke at vide det allerringeste.

Da konfronteredes hun med — sin Søns Fader: Sofia besvimede. Hendes Uskyldighed i Forbrydelsen blev bevist, men hendes Helbredstilstand var brudt. Hun førtes til Hospitalet, hvor en Hjærnerystelse udviklede sig.

Efter et Aars Forløb udskrev man hende som helbredet, men samtidig meldte man hende, at hendes Ven var død paa Skafottet. En dyb Smerte overvældede hende og intet Under var det, at den unge Kvinde, da hun atter greb til Pennen for at leve, følte sine Kræfter svigte. Tilmed benyttede Forlæggerne sig af hendes ulykkelige Stilling og Indtægterne var ligefrem usle. Med sin lille Søn ved Haanden og klædt i Pjalter indgjød hun mere Rædsel end Interesse. Endelig lød det atter gjennem St. Petersburgs Gader: Man har villet myrde Kejseren!

Disse Raab naaede ogsaa den stakkels Sofias Øren. I Angst for, at Politiet atter skulde komme og slæbe hende bort, styrtede hun afsted. Denne Begivenhed gav hendes Hjærne Raadestødet. Hun blandede Fortiden sammen med Nutiden.

I et saadant Vanvidsanfald er det, at hun har gjort Ende paa sit Liv.

I Sofia Lobkowski mister den unge russiske Literatur en af sine mest begavede Forfatterinder.

De amerikanske Skove.

Skovarealet i de Forenede Stater anslaaes nu til mindre end 450,000,000 Acres; af dette Areal ødelægges ved Skovbrand over 10,000,000 aarlig om trent 10,000,000 Acres Skov forbruges aarlig til Brænde, Tømmer for Bygninger, Gjerder, Jernbanesveller osv. Ialt ryddes altsaa over 60,000 Acres Skov om Dagen. Værdien af disse Skove anslaaes til mere end $700,000,000 om Aaret. Forbruget af vore Skove til at forsyne Jernbanerne med Sveller er uhyre, og det forøges stadig med Jernbanernes Forlængelse. Man har regnet ud, at et Skovareal saa stort som Staterne Rhode Island og Connecticut er plyndret for alt brugbart Tømmer for at forsyne de nuværende Jernbaner med Sveller, og for at holde dem i god Stand bruges aarlig alt Tømmer paa 500,000 Acres Skov. I 1853 var Ohios Skovareal 55.27 Procent af Statens Fladeindhold. I 1881 var det kun 23.53 Procent. En tilnærmelsesvis hurtig Forsvinden af Skovene har fundet Sted i andre Stater. Paa mange Steder er Floderne Vandmængde bleven formindsket ved at fjerne Skovene fra deres Nærhed. Oversvømmelser og Tørke er af samme Aarsag bleven mere hyppige og ødelæggende, Agerbrug og Fabrikdrift har lidt betydelig derved. Skovene udryddes meget hurtigere, end de vokser, og, hvis man ikke sætter en Stopper for dette hensynsløse Forbrug og for de ødelæggende Skovbrande, vil vore Skove inden 100 Aar være aldeles forsvundne. De store Fyreskove i Nordvesten vil knap vare til Enden af dette Aarhundrede.

Theologisk Studium.

Norske og danske unge Mænd, som maatte føle sig drevne af Guds Aand til at virke som Ordets Tjenere i det Herren anordnede Præste- og Prædike-Embede (Apg. 14,23; Tit. 1,5; Efes. 4,11.12), kunne erholde Uddannelse til denne Gjerning (2 Tim. 2,2) i et treaarigt Kursus i „Chicago Theological Seminary".

Saadanne, som maatte være trængende, ville modtage fri Undervisning, fri Bolig og en Pengehjælp, som kan naa op til $120 om Aaret.

Nærmere Oplysning faas ved skriftlig Henvendelse til undertegnede.

P. C. Trandberg,
evangelisk-lutherst Pastor.
656 Fulton St., Chicago Ill.

H. W. Campen,
examineret Dyrlæge med Diplom

Har været Militærdyrlæge i Danmark og Regjeringsdyrlæge i Østerig, og er i Besiddelse af de bedste Anbefalinger.

Træffes hos Apotheker Geyler i Grand Island.

Den berømte
Enterprise Vind-Mølle
sælges og sættes op af
P. Søndergaard,
der har sikret sig Eneret til at forhandle denne meget populære og velprøvede Vindmølle i dette County.

Jeg har ogsaa et fuldt Udvalg af alle Slags Farmermaskiner og Redskaber, der anbefales til Farmerne.

P. Søndergaard,
Dannebrog, Nebr.

Første
Nationalbank
St. Paul, Nebraska

Autoriseret Kapital $250,000.00
Beholdnrng og Overskud 60,000.00

Bestyrelse:
A. E. Cady ..... Præsident
N. W. Wells ..... Vice-Præsident
Geo. E. Lean ..... Kasserer

Udfører almindelig Bankforretning. Renter betales paa deponerede Summer. Sælger Veksler, betalbare i alle Verdens større Byer.

J. Pederson,
Merchant Tailor.

Dragter tilskjæres og forfærdiges efter Bestilling.

Dannebrog, ... Nebraska.

F. J. From M.D.
Dansk Læge og Chirurg,
Dannebrog, - - - Nebraska.
Kontor: over Posthuset.

Doktor F. R. Horel,
Læge og Kirurg
Graduereet fra Rush Med. College, Chicago.
Kontor: Øverste Bygning øst fra Jackson & Heinrici's tydske Apothek.
Findes altid paa Kontoret paa Lørdag.
Særlig Opmærksomhed skjænkes Kvinde- og Børnesygdomme.
St. Paul, Neb.

A. R. Scott
Dyrlæge,
Behandler alle Sygdomme og Beskadigelser som alle Dyr ere udsatte for. Kurerer ogsaa alle helbredelige Kreatursygdomme. Har Midler mod Svinekolera.
Kontor i Chinn's Apothek.
St. Paul, ——— Nebraska

Unge Mand,

Som har fulgt Horace Greeleys Raad og begynder Livet i Vesten, Du trænger til Skotøj for Dine Trækdyr? Nuvel, naar Du ønsker at kjøbe Sligt kom ind og betragt vore nye Værksted, mine nye Varer og maal mine nye Priser med andres.

Spar Dine Hestr ved at kjøbe den forbedrede Patent-Collar, som jeg sælger. Jeg er den eneste, der holder denne fortrinlige Artikel.

Glem ikke Stedet: een Dør øst for „Phonographs" Trykkeri.

Deres,
Dick Burnell.

HARTER'S
THE ONLY TRUE
IRON TONIC
Will purify the BLOOD, regulate the LIVER and KIDNEYS, Restore the HEALTH and Vigor of Youth. Dyspepsia, Indigestion, Biliousness, Nervous Prostration and Kindred Diseases, positively cured. Dents, muscles and nerves receive new life. Delicate, the aged and suffering from any form of weakness, should use it. Sold by druggists and dealers generally.
LADIES TONIC is a speedy cure. Given a clear skin, bright eyes, good appetite and healthy complexion. Prominent attempts at counterfeiting only add to the popularity of the original, which is not experiment—get the GENUINE and Harter's Liver Pills.
Dr. HARTER'S LIVER PILLS Cure Constipation, Torpid Liver, Jaundice, Dyspepsia and Sick Headache. Sample Dose and Circular free. Pills mailed on receipt of two cents in postage.
THE DR. HARTER MEDICINE COMPANY, St. Louis, Mo.

THE LIGHT-RUNNING
NEW HOME

SEWING MACHINE
PERFECT IN EVERY PARTICULAR
NEVER OUT OF ORDER
NEW HOME SEWING MACHINE CO. ORANGE, MASS.
CHICAGO, ILL. — 30 UNION SQUARE, N.Y. — ATLANTA, GA.
ST. LOUIS, MO. FOR SALE BY